

[Jehan Asmussen.]

til en meget indgående udvalgsbehandling, og særlig til det sidste bør der knyttes en række kommentarer ved denne lejlighed.

Man kan begynde med at udtale sin tilfredshed med nedsættelsen af det udvalg til undersøgelse af den mulige forøgelse af boligbyggeriet, som den tidligere boligminister tog initiativet til den 14. maj i år, og man læser også i det store og hele med tilfredshed dette udvalgs betænkning af september 1964. Af betænkningen fremgår det jo, at udvalget anviser montagebyggeriet som løsning på spørgsmålet om en kapacitetsudvidelse af byggeriet, og her er sikkert en vej fremad. Men der er i forbindelse med montagebyggeriet en række problemer, som man ikke må glemme, fordi man er begejstret over den kapacitetsforøgelse, der her åbnes mulighed for. Der er stadig mangler ved elementbyggeriet, og det er på ingen måde uvæsentlige mangler, det er mangler, der særlig koncentrerer sig om pris, byggetid og kvalitet.

Prisen er stadig præget af de store fabrikinvesteringer, der måske søges afskrevet noget hurtigere end strengt nødvendigt. Her vil jo nok den bebudede langtidsplanlægning kunne være medvirkende til en bedring, men i øvrigt tyder den stærkt reducerede arbejdskraft pr. byggeenhed på, at byggeprisen bør ligge væsentlig lavere end ved byggeri efter de ortodokse metoder. Det gør den næppe i dag.

Byggetiden er skuffende lang og betegner under alle omstændigheder i almindelighed kun beherskede fremskridt på dette vigtige punkt, og kvaliteten, der særlig er et spørgsmål om revnedannelser, overfladebehandlinger og tilstrækkelig lydisolering, kræver fortsatte forbedringer.

Men det er rigtigt, at betænkningen betyder ny landvinding over for mulighederne for at øge byggeomfanget herhjemme. Det kan man kun være tilfreds med, men det bør igen understreges, at selv en kraftig kapacitetsforøgelse ikke er tilstrækkelig til at komme over vore store vanskeligheder i boligspørgsmålet; der skal mere, meget mere til.

Vi vil foreløbig afvente udvalgsbetænkningen, før vi fra de uafhængiges side tager stilling til lovforslaget.

Adolph Sørensen: Jeg skal på forhånd berolige med, at jeg ikke har ønsket at tage ordet for at erklære mig uenig med mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Hastrup, tværtimod er jeg meget enig i de synspunkter, der er fremført fra vor ordførers side.

Det har været nævnt her i dag i flere relationer, at det, at murerfaget er part i sagen — det har man også tidligere fremhævet — ligesom skulle være diskvalificerende for at kunne udtale sig. Jeg håber ikke, at synspunktet er det samme i det høje ting. Det kunne jo afstedkomme mange vanskeligheder for debatterne her i tinget, hvis man tænkte sig, at en lærer eller en lektor ikke kunne deltage i debatterne om undervisningspolitik og andre kulturelle spørgsmål. Det, at man hører til branchen, skulle vel heller ikke hindre en objektiv og saglig vurdering, og jeg skal altså prøve på noget sådant.

Jeg vil gerne understrege det, som ordføreren for venstre, det ærede medlem hr. Finn Poulsen, sagde om reguleringen af økonomien via byggeriet, nemlig at det er helt urimeligt, at det gang på gang er byggesektoren, der skal holde for, når der skal gøres et forsøg på at opnå økonomisk balance, fordi man på andre områder har ført en forfejlet politik.

Når jeg tager ordet, er det imidlertid i ganske særlig grad for at understrege, at den grønne betænkning, nr. 364, der jo er taget til indtægt af den højtærede boligminister i hans fremsættelsestale — sådan som det i øvrigt er fremhævet af flere ærede ordførere også ved denne lejlighed — ikke blot bygger på synspunkter, som er ganske overordentlig ensidige, men også indeholder et talmateriale, som er i direkte uoverensstemmelse med virkeligheden, og jeg skal derfor tage anledning til at prøve på at dokumentere dette med nogle enkelte tal.

Jeg er helt enig i — og det er naturligvis alle i denne sal — at intet må forsømmes for at fremme produktiviteten i byggeriet. Det må også ligge helt klart, at lovgivningen i den udstrækning, der overhovedet bør lovgives om dette, bør formes sådan, at det kan betale sig at udføre et virkelig effektivt byggeri og et billigst muligt byggeri, og det er helt klart, at alle led i byggeprocessen må drages ind under denne målsætning.